

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **Z. Š.**

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

za účasti osoby

zúčastněné na řízení: **Ing. Š. J.**

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2018 č. j. MSK 87668/2018

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou doručenou soudu dne 10. 10. 2018 domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dále také jen „stavební úřad“) ze dne 28. 2. 2018, sp. zn. MUFO S 1938/2017, kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zastaveno společné územní a stavební řízení pro změnu stavby pro rodinnou rekreaci, stavbu hospodářské budovy, stavbu skladu nářadí, stavbu kanalizační přípojky, stavbu odběrného elektrického zařízení a stavbu dešťové kanalizace vč. vsaku na pozemcích parc. č. st. X, X, X v k. ú. x.
2. Podle žalobkyně z napadeného rozhodnutí nevyplývá žádná úvaha žalovaného v souvislosti např. s přezkumným řízením vedeným žalovaným pod sp. zn. ÚPS/8870/2018/Kol, v rámci něhož žalovaný obdržel od osoby zúčastněné na řízení vyjádření ze dne 4. 4. 2018. Žalovaný tak ke dni svého rozhodnutí mohl zjistit, že uvedená osoba požaduje zrušit společné územní a stavební povolení na základě odvolání žalobkyně, aniž by prokázala, že věcné břemeno cesty k pozemku parc. č. X zaniklo a kdy se tak stalo. Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, zda v souvislosti se zastavením společného územního a stavebního řízení měl či neměl být vyžadován souhlas osob oprávněných z věcného břemene. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a je zatíženo vadou, když byla zkrácena práva žalobkyně podle § 36 správního řádu a § 89 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona (dále jen „stavební zákon“).
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout; odkázal na napadené rozhodnutí a opětovně uvedl, že s výjimkou doby od vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně do zahájení odvolacího řízení není právo vzít zpět svou žádost nijak limitováno. V daném případě vzala žadatelka o územní a stavební řízení svou žádost zpět v průběhu prvoinstančního řízení, stavební úřad nemohl postupovat jinak, než aplikovat § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu.
4. Osoba zúčastněná na řízení se ve věci nevyjádřila, pouze navrhla zamítnutí žaloby.
5. Ve věci proběhlo u podepsaného soudu dne 29. 5. 2019 ústní jednání, u kterého účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobkyně u ústního jednání namítla, že nemá zachování lhůtu k přípravě, neboť na 29. 5. 2019 byla předvolána k celkem 4 jednáním, předvolání jí bylo doručeno dne 13. 5. 2019 a pokud již jedno ústní jednání proběhlo, dovozuje, že ke druhému a dalšímu jednání již lhůta dodržena není.
6. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

7. Námitce žalobkyně, že ve vztahu k ní nebyla dodržena lhůta k přípravě na ústní jednání, krajský soud nepřisvědčil. Lhůta k přípravě jednání dle § 49 odst. 1 s. ř. s. v trvání (alespoň) 10 dní, je stanovena ve vztahu k projednání věci samé, tedy, je zřejmé, že je stanovena zvláště pro každou jednu a další věc. Tedy, pokud má účastník vedeno u téhož soudu více věcí, v nichž je nařízeno ústní jednání na tentýž den, běží pro každou tu kterou věc lhůta podle § 49 odst. 1 s. ř. s. samostatně a tak se také posuzuje její splnění. Lhůta k přípravě neběží od skončení jedné věci do doby zahájení jednání ve věci další, jak mylně dovozuje žalobkyně; tedy, nelze přijmout výklad, že jsou-li nařízena ústní jednání v jeden den ve čtyřech věcech, musí být souhrnně dodržena lhůta celkem 40 dnů k přípravě. Měla-li žalobkyně za to, že není schopná se relevantně připravit na ústní jednání ve všech věcech nařízených na jeden den, mohla například požádat o odročení ústního jednání a bylo by na soudu, zda by takový důvod shledal pro odročení jednání jako relevantní. Krajský soud tedy věc žalobkyně projednal a ve věci rozhodl u ústního jednání dne 29. 5. 2019.
8. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 22. 3. 2017 podala osoba zúčastněná na řízení – Ing. Š. J. k Městskému úřadu Frýdlant nad Ostravicí žádost o územní souhlas se záměrem „Přístavba, nástavba a stavební úpravy stavby pro rodinnou rekreaci, hospodářská budova, sklad nářadí, kanalizační přípojka na pozemcích parc. č. st. X, X a X v k. ú. x“. Stavebním úřadem bylo rozhodnuto o projednání záměru v územním řízení a o provedení stavebního řízení a zároveň o vedení společného územního a stavebního řízení. Dne 2. 6. 2017 vznesla v uvedeném řízení žalobkyně námitky. Dne 11. 8. 2017 bylo stavebním úřadem vydáno společné územní rozhodnutí a stavební povolení, které bylo k odvolání žalobkyně zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 1. 2018 a věc byla vrácena stavebnímu úřadu k dalšímu řízení. Dne 26. 2. 2018 vzala Ing. Š. J. své žádosti o vydání územního souhlasu a ohlášení stavby zpět. Nato rozhodl stavební úřad dne 28. 2. 2018 o zastavení předmětného společného územního a stavebního řízení podle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu.
9. K odvolání žalobkyně, ve kterém tato mj. namítala, že měl být aplikován § 41 správního řádu a nikoli § 45 odst. 4 správního řádu, rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Zdůraznil, že právem každého žadatele je disponovat se svou žádostí. Podle § 45 odst. 4 správního řádu může vzít žadatel svou žádost zpět; toto právo nelze uplatnit v době od vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně do zahájení odvolacího řízení. Jestliže vzala žadatelka svou žádost zpět, nemohl stavební úřad postupovat jinak, než řízení zastavit. Nezákonný není úkon žadatelky, tedy zpětvzetí žádosti, ale požadavek odvolatelky, tedy žalobkyně, na aplikaci § 41 odst. 8 správního řádu (navrácení v předešlý stav).
10. Podle § 41 odst. 8 správního řádu, požádat o povolení změny obsahu podání účastník může pouze do vydání rozhodnutí (§ 71). Správní orgán může povolit zpětvzetí nebo změnu obsahu podání jen v případě, že podateli hrozí vážná újma; tím není dotčeno ustanovení § 45 odst. 4. Ustanovení odstavců 2 až 4, 6 a 7 platí obdobně.
11. Podle § 45 odst. 4 správního řádu, žadatel může zúžit předmět své žádosti nebo vzít žádost zpět; toto právo nelze uplatnit v době od vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně do zahájení odvolacího řízení.
12. Krajský soud shodně se správními orgány obou stupňů zdůrazňuje, že je výsostným právem účastníka řízení zahajovaného na žádost, tedy žadatele, disponovat svou žádostí. Toto jeho právo je výslovně zakotveno v § 45 odst. 4 správního řádu. Je přitom nezbytné zdůraznit, že v citovaném ustanovení uvedená právní úprava je svou povahou speciální k §

41 odst. 8 správního řádu. Tedy v řízení o žádosti se vždy aplikuje § 45 odst. 4 správního řádu. Užití § 41 odst. 8 správního řádu totiž podle krajského soudu přichází v úvahu pouze tam, kde by zpětvzetí nebo změnu obsahu podání nebylo možno jinak učinit; v takovém případě ji může správní orgán povolit (na povolení zpětvzetí nebo změny obsahu podání tedy není právní nárok) jen tehdy, jestliže podateli hrozí vážná újma. Nadto v § 41 odst. 8 správního řádu se výslovně uvádí, že užití ustanovení § 45 odst. 4 správního není dotčeno. Z uvedeného vyplývá, jak správně konstatoval žalovaný v napadeném rozhodnutí, že pokud byly ze strany žadatelky – osoby zúčastněné na řízení – vzaty zpět žádosti, jež vedly k zahájení a vedení společného územního a stavebního řízení, nemohl stavební úřad postupovat jinak, než řízení v souladu s § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu zastavit. Žalovaný zcela správně takové rozhodnutí aproboval a odvolání žalobkyně proti rozhodnutí stavebního úřadu zamítl. Není tedy důvodná námitka žalobkyně stran nutnosti aplikace § 41 odst. 8 správního řádu. Nedůvodná je také námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, neboť žalovaný v rozsahu podaného odvolání vypořádal správně odvolací důvody. S ohledem na uvedené nebyl dán žalovanému ani prostor pro úvahy nad otázkou zániku věcného břemene cesty ve vztahu k pozemku parc. č. X v k. ú. x.

13. Na základě uvedeného krajský soud uzavírá, že žalobu důvodnou neshledal, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako zamítl.
14. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal. O nákladech osoby zúčastněné na řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 29. května 2019

Mgr. Jiří Gottwald

předseda senátu